77

சிரநிருணம்

77

சாகுந்தலம்

1 சுனிநாண் முகத் தோணவின் தோன்றலாந்
மொழிமொழித் தொகிய ய்ம் பொருமொழிமனைக்
உரைய அயயார்மணற தெரிந் சேரரிய
சுபநித்திரண மகிழ்ந் தெனம் சொல்லுவாம் - சு:

2 உத்தியாந் பொருமெலாலும் இண்மையாமயத்தத்தாலும்
கிண்முறைக் கடைகளாலும் குடும்பதிடத்தாலும்
பண்மயின் மலக்கிட்டாலும் பழகிய சித்தத்தாலும்
மண்மயசுனைகளாலும் வெகுப்புவருந்துறை தொடங்குவோ 2

3 புளிப்பொடு கசப்புக் காரம் பெருகிவே புண்ணலாலும்
தெளிந்திடச் சிவர்புளிப்பு தித்திப்பு மகிழ்தலாலும்
இளத்திடல் கிடிகிரயம் அமர்த்தமகச் சுயினாலும்
அளித்திடல் கலவி காமத்திறல் வரும் தாமதரமே 3

4 கிரமரி சேயறவாலும் காமமின் கொர்ந்திரிரிரு
பெருகவே யாடலாலும் பெரும்புயல் அழகினாலும்
தொரிழ பாகிய கின்ற தோய்ந்துபின்றுமலாலாலும்
உடுப்பாய் பழிதனையும் வருதிடும் அதங்களே ராமே 4

5 சிதந் காரவு கொடுத்தாலும் கிடுகாயல் சாய்ந்திதாலும்
திரவு கொணை சுமைகளாலும் சிகுதிரமரத்தாலும்
பாரூக்கிணிற புணர்த்தியாலும் பகித்தோர் விதைத்தாலும்
தெய்விய சிவக்கிட்டாலும் திருமட சாரமாமே. 5

17

6 சிவமதே தவமதாகும் சிவமதே ஞானமாகும்
சிவமதே யோகமாகும் சிவமதே போகமாகும்
சிவமதே செபமதாகும் சிவமதே தவமாகும்
சிவமதே தேகமாகும் சிவமதே பூசையாமே - 6.

7 சிவமதே வாக்குமாகும் சிவமதே கீதமாகும்
சிவமதே மௌனமாகும் சிவமதே சுருதியாமே
சிவமதே துரியமாகும் சிவமதே பூர்த்தமாகும்
சிவமதே இரணமாகும் சிவமதே சுணையாமே 7

8 சிவமதே ஜெகத்திற் சொல்லிய நாலும் யாகி
சிவனது ரூபமாகும் அனைமகம் பொன்னிற்போல
சிவமதே மாதவர்க்குத் தோன்றிய கிரியையுணர்த்த
சீமதா னனைவே முன்னே ஓதிய வேதமாமே 8

9 சொல்லிய மாதவர்க்கு செற்பனத் தோதியாமே
அல்லல் செய் பாவம் நீங்கி ஆனந்தநாதப் போல
எல்லையாம் தற்பத்தை வாயாதிக்கும் நேரியவை
நில்லியமாக முன்னே நாடியே வைத்தாரே 9

[margin: இம்பாடல் இதனை எழுதல் உள்ளது]

10 ஆதியந்தம் மாதர்க்கு மையதன் வாக்குத் தில்
மேவரயனட் டமகிழ்ந்து நன்மாந்தியோர்
வாகத்தைச் செய்த்துக் காத்திய மகாத்திய முக்கண்ணர்
மாடன் மகேந்திரநும் பதார்த்த ணர்பரந்து நின்ற 10

11 ஞானமாம் மாதர்க்கின்னில் கலைத தோரணம் ஏற்பு
இன்னமும் அது நான்காகும் உருவை யறிய வாக
மானைக் கின்ன செம்மொன்னே ஒப்பத்துவ வாகும் நீதிய
சிவ. வைரமட பெரும் மகா நீதி நன்னூமாமே / 11

26.5.78

என்றிடும் பித்தம் தின்னில் கொமட்டு நாவு வெறுப்பில்
12 வென்றியாய்ப் பசிதான் வெப்பு மேவிய சிலேற்பனத்தில்
ஒன்றிமௌன பதுவுந்தானே சாத்திய முண்மையாகும்
மன்றலங் குழலாய்க் கேளின் வகுத்திதை செய்தவாறே 12

சுரம் 64 க்கும் பெயர்

வாதசுரம், பித்தசுரம், சிலேற்பன சுரம்
வாதபித்த சுரம், பயித்திய சிலேற்பன சுரம்
பயித்திய வாதசுரம், சிலேற்பன வாதசுரம்
சிலேற்பன பித்தசுரம், சன்னி வாதசுரம்
வாத தோஷ சுரம், பித்த சன்னி சுரம்
சிலேற்பன சன்னி சுரம், தொந்த சன்னி சுரம்
பூத சுரம், பிரேத சுரம், தாக சுரம், மந்த சுரம்
அசீரண சுரம், இர வேர்வை சுரம்,
தேக வேர்வை சுரம், சர்வாங்க குமார வேர்வை
சுரம், வாதாக்கினி அத்தி சுரம், பித்த அக்கினி
அத்தி சுரம், சிலேற்பன அக்கினி அத்தி சுரம்
வாத சோகை சுரம், பித்த சோகை சுரம்,
சிலேற்பன சோகை சுரம், தொந்த சோகை சுரம்
மலவதிசார சுரம், ரத்த வதிசார சுரம்,
சீத வதிசார சுரம், சிலேற்பன அதிசார சுரம்
நாணமாற்ற சுரம், தாபவிஷம் மாத்த சுரம்
திர மாத்த சுரம், நாவு நாணமாற்ற சுரம், சிலேற்பன சீத
வாத சீத சுரம், பித்த சீத சுரம், உரண சுரம்
சுரம், தொந்த சீத சுரம், உதிரச் சய சுரம்,
மேக சுரம் மத்திமாங்கிஷ சய சுரம்
சிலேட்டும சய சுரம் நீங்கிரிய சுரம் மத்த உதிர
மச்சைய சுரம் — மாங்கிஷ உதிரச் சுரம்,
சுரம்,
கிறம்பாத காசுரம்

மாத்திப் பாசுரம் – சுதவப் பாசுரம்
அதிமாங்கிஷ சிலப் பராதாதிசுரம் – படாச்சுரம்
இல்வி டாச்சுரம், யாந்திச் சுரம், குக்சுரம்
சிலக்கிணச் சுரம், மலக்கிணச் சுரம்,
மாத்த கிணச் சுரம், சிலக்கிணச்சுரம்
மந்த சுரம் தோஷ சுரம், ஆதசுரம் 61
இனியதன் குணம்

—

ஆகுமச் சுரந்திரணம் வாதமுந் தய்யமுன்றும்
தோகையே தோஷத்தீ பயித்தபூதசுரத்தோ
13 டேகுமற் றடமாகிச் சாத்திகமே யென்று
மோக மோகன மலைத்த மதியாரமொழியக்கேனே 13

மொழிந்திடம் உருக் மேகப் பாகமாகக்கமாக முன்றும்
பழுஞ் சுரங் காய தோஷம் பகர்ந்திரமஞ்சள் வாதம்
14 விளங்கமுன் செய்ப் பெருங்குணங்களும் விளக்கு/
உரைத் தொங் குணங் களையலாத்து மானுடைக்குணாத்
தாறே 14

—

வாத சுரத்தின் பணிவெண் தன் குணம்

வாத

வாத சுரத்தின் குணம் கேளாய்
மயிர்க்கூச் சொதல் உடல்வலிதல்
போதருகுக் கொட் கைகால்கள்
15 பொருத்துத் தோறும் உளைவாமே
பேதமுகமும் மண்ணு மண்ணு கொடே
புறந்திராணத்து வெருப் புறுமே
உள்ளதகமேல் மெய் வீடும்
உடனே நீரும் செவுத்திருமே. 15

பாதபந்த சரத்தின் இனம்

பாதமீத்த சரமாகும் பாதத்தின் இனத்தை நானே சொன்
னாத மதைத்தே இரைச் சிறுமாம் நாவுந்தின்னு
மந்திரத்தும்
உளதை மனத்தே உபாச் சரமாம் இங்கிதத்தில் கண்டுபாரு
16 இதம் மனத்து மறைமுமா செய்யும் இனத்தை
சொல்லுக்கேயே.

யன. பாதகிசசரத்தின் இனம்

இதம் கொடும் பாதசரம் செய்யும் இனத்தை செப்பக்கேள்
மோத நடுக்கும் வினைவினைக்கும் மோகயக்கல் நடடையுமா
பேத மனமந்த சிலமனைக்கு பந்தமாய வாய்வைபெறும்
17 காதும் சரமே மயானையுமாம் இந்த இனத்தை
கண்டுகொள்ளே.

பாத - அத்திய சத்தின் இனம்

அத்தியான் சரமே நமது
அழக்கய காய்த்து நித்தம்
பத்தியம் சொல்லத் தீக்கும்
23 பலபல நோகமுண்டாகும்
இத்தமே மயக்கிக் கைகால்
இய்த்திடும் சொய்த்து காட்டும்
18 உத்தியக் கூறாதுக்கு பாத
அத்தியான் சரமென்றே - 23

சுரவாதத்தின் குணம்

தாகமுமே மோக முண்டாய் மலமொடு சிலமுக்கிறுக்கி
ஓணையே ~~உணை~~ உணைத்து இளைப்பொடு தாப்புமாக
16 சோகமே எடுக்குமிகமேல் சிலேத்தும சிரமயே மோசமாம்
19 ஆகிய சுரவாதத்தான் செய்குணம் அறிந்திடாயே ! 16

வாதகண சுரத்தின் குணம்.

நீறிடும் சுரமென்மேனும் நீரொடு மலமும் இக்கி
வேறிடும் நாக்கும் தொண்டை வறண்டிருமே மூர்ச்சையுண்டாம்
17 வேதுமின்றித் தாபதாகம் வெம்புதல் கழிச்சலுண்டாம்
20 கூறிய குணத்தின் வாதகண சுரமென்று கூறே .17

நாயுகாண மாற்றுசுரத்தின் குணம்

வாதத்தின் சீதத்தோடு குளிர்ந்திடும் சுரமுமாகத்
தாதற்று உடம்பொக்கு சந்துகளுடனே வலிக்கும்
21 பேதத்தால் இருமல் சீர்வாந்தியும் பலமையாகும்
மேதிணத்து நாயுகாணம் மாரணத் தறிந்திடாயே 18

மந்தசுரத்தின் குணம்.

பொருமலே கொழைச்சலுண்டாம் மலமது கபுலித்து நாறும்
உருவே சுரமென்மேனும் பெருந்தியுண் மூச்சுண்டாகும்
22 பெருக்கவே தாகந்தாபம் மயக்கமும் பலமையாகும்.
குருக்கவிழ் குழலாய் மந்த சுரமென மொழிந்திடாயே 19

வாத மந்த சுரத்தின் குணம்.

அக்கினி மந்தமாகி மலமொடு சலமடைக்கும்
23 உக்கிருகள் வாந்தியுடன் சுரம் விடாமற்காயும்
புக்கிய முகங்கனக்கும் பாரது பொருமிக்கொட்டும்
இக்குணம் வாதமந்த சுரமென இயம்பலாமே 20

அதிசார சுரத்தின் குணம்:

பொருமலு மருமையாகி யெப்பமுடன் புளித்து நாறும்
மெய்யுஞ் சுரமும் காயும் இருமைகொள் எரிச்சல் காட்டும்
24 வெதுப்புடன் தண்ணீர் தாகமும் வெதுப்பும் முகமும் பண்டம்
அரமதி சாரமென்று சொல்லலாம் சொல்ல லாமே. 24

அதிசார சுரத்தின் குணம்

பசியின்றி மார்க்கமாகும் இரைப்புடன் பலகால் மலம்போம்
மசையாக் கண்ணன்று காயும் மந்தமே பற்றி நிற்கும்
25 திசையினை உருக்கு முறை தங்கிடு மக்குணங்கள்
அதிசார சுரமதென்றே அன்புடன் விளம்பலாமே! 25

உதிர வாத சுரத்தின் குணம்:

உடம்பது மசகுடன் வீங்கி இடமண்டத் துளைவலிக்கும்
வடம்படு சுரமும் காயும் விசாரும் கிராணம் போல
26 முடங்கிடும் வாதத்திக்கட்டு முதுகையோ டிரத்தத்திற் காணும்
திடம்பட உதிர வாத சுரமென்றே செப்பலாமே. 26

சாத்திய மொன்றும்.

அசாத்திய குணம்: வாத இலேத்தும சுரம்

உணவையும் கசக்கும் வீங்கி வாந்தியுள் மூச்சு முண்டாய்
வாதமும் கபமும் வீங்கி இருமலை மிகப்பப் பற்றி
27 நாதமு மடைத்துக் கைக்கு நக்கையுந் சிவப்புமாகு
வாதை செய் வாத சேட்ம சுரமென வகுக்கலாமே. 27

சன்னி வாத சுரம்:

இரவுமே மயக்கம் பற்கடிக்கும் இருமலோடு வாந்தியும்
கபமும் காயும் வருத்தமுக்கும் கண்ணுருமே மேனியெரிக்கும்
28 உரமும் கடுக்கும் நாவரளும் யோசு சுரம்பற்றிடும்
சீராக இகழ் தோன்றியுமாம் சன்னி வாத சுரமதுவே. 28

பூத சுரத்தின் குணம்

பூத சுரத்தின் குணம் தோலாய் புலம்பும் கோபத்தோடே
29 சீத்த துடனே சுரம் காயும் சிறு முடனும் நெஞ்சு கனக்கும்
பேதமிட வார்த்தையுமாய்ப் பெருமூச்சு காத்து நிற்கும்
ஊனை மறந்து இரவுகளும் உணர்வுமின்றி
மயங்கிடுமே. 29

பாகற் காயின் குணம்

30 பாகற் காயின் குணந்தனைப் பேசக்கேளாய் பெண்ணே
நீர்ச் சுரமும் வயிற்றெரிவும் நீர்ப்பெருக்கும் நீக்குமே
உள்ளும் உடம்பு குளிர்ச்சியாகி உலையும் கைகால் சோர்வாய்ப் போமே
பித்தமயக்கமுடன் வெப்பு நீக்கும் குணத்தை அறிவீரே!

31 கதிக்கிடும் சுரமென்னும் காய்ச்சல் முதல் கண்ணும்
மதித்திடக் குத்தி வெம்மை வந்திடச் சுக்குமடரும்
கொத்திக்கும் சன்னி தன்னை ஒழித்துப் பாருக்கே காயும்
வாத்திடும் மாதுருரோக மலைத்த கபமும் பெண்ணே!

பாண்டு ரோகமும்

32 கொவ்வைத் தீக்கமுண்டாம் குவளயம் குடித்து காட்டுமே
நிரு மாதம் பெண்களுக்கு தீர்க்கும் மதுவளக் காயே
பெருமை வசந்து பத்தியத்து உள்க்கு நின்று விடுமே
சுரமென்று மாந்தி ரோகக்குறியினைக் காண் பெண்ணே —

33 தாகமும் தாமமுண்டாய்ச் சீலமொடு மேனியும் கட்டி
ரெத்தம் கெடுத்து விடும் சிரமுண்டாமென் காயுமே.
ரோகமும் புறத்தின் விக்கல் வாந்தியும் மெத்தவே
ரோகம் சாரமென்று சொல்லலாம் சொல்லலாமே.

34 பாண்டு ரோகங்களாகும் பரவல் பரவியோடும்
மீறிடும் சுரமென்னும் பெருமை எண்ணி விடுமே
மாற்றா திருக்கு மந்த நீரும் படா வகைய வாய்வுமே
கூறிய பாண்டு ரோக சுரமதாமென்று கூறே

35 தொடுத்த நாள் குன்றினும் தோன்றிய வெப்பாலும்
அடுத்தோர் தேன்மலரும் மட்டுத்தட்ட வந்திடும்
விடுத்த பணி நாள்களில் நீர் சுரமும் வசக்கஞ்செய்து
கெடுத்திடும் மருந்தென்று கூறினார் பெண்ணே!

அ

அசாத்திய சாத்திரின் ஜணம்

36 பந்த சரத்தின் இணைந் தொயப் பற்றிப் பேசும் வாய்மை என்னும்
மெய்த்திய ணம் இருந்திக்கும் பூட பயாறு கழிந்து வருமே
மைத்த மயக்கும் ஆகக்கும் வைகுப் பிராயம் தடுமாறும்
அத்தியருக்கும் பல்கருக்கும் தொல்வாய் மேலும் முண்ணுமே.

37

அந்தமனத்த . . . . மொன்றுசாரயாகும்
இந்த்தகாயம் பொறிமேயுமைச் சுடக்கும் கூடமந் சொல்லக்குமே
தொந்தவ இவழும் வாழ்ந்து செய்யும் நோக்கிக்கண்ணும்
மைந்தர் நிறைக்குமே
மந்தமபரவ பூவகமுமே பதித்துவ் உணர்வுகளா றிவிலே

38 நாவது வாண்மைன் மேல் அணைய வெதிண்ணின் வாவுகுமே
கொவமாய்ச் சாமந்கூம் கடப்பிறந் போதமல் தீ
பாவை யே மல சுவர்கள் வைகும் படும் மாறுமக்கும்
காவாய வர்கண்ணணினோ நிபமாய் அரகுறிவ் காணே

39 விடமச் சாத்திரின் இணைபம் கொலாம் வைகும்புமெ ஓர்பால்
போர்வையுமாம்
உடலும் நீக்கும் இரு பிறக்குமே உரை மைந்து வாய்வாருட
கொடுள் இறையும் கழுச் சுபமாம் கொள்வாத ரென்னம் நான் வாக
கிடவே செய்யும் இக் இணைவுகள் உணையான் க் இணைந்தான்
இறையவனே!

40 பந்தமே கரித்து நின்று பாவத்தையும் இறைத்துக் கைகாச்
இத்தி தொக்குக்கமன் நீ கொதித் திடவெண் காணும்
உத்திமம் பாவை போல் நா வரான் நீ மருத்து வரச்சுமே
இந்தும் மயவ் குமே அத்தி சாரனென்று செப்பலாமே

41 கொந்திடு பூக்குழல் மாவ் காணல்லா தைய மெய்ய
அந்தும் நீ இவக்குச் சாருச் கொனக்கழுக்கு விடுமே
பத்திணை பூசியனைக் கே இணிய வாய்க்கருக் கொண்டு
நீந்துடனே அத்தி சாரனை நிகழ்த்தலாமே.

~~42~~

43 உணர்ந்தமெய் வெளுத்து விழிக்கும்
குத்திநீர் கருத்து விழிமேல்
புரைக்கைகால் முகமும் விரிக்கும்
பெருமூச்சோ டிளைப்பு மிக்கில்
அணைந்திடும் சரமென் மேலும்
அரித்திடும் தண்ணீர் வாங்கும்
இரங்கிக் குணங்க ~~[illegible]~~ பத்தி
ரோகத்தின் சாமமென்னே!

~~44~~

44 கொதித்தெழும் சிரத்தின் முன்னே
கொண்டிடும் பொசிப்பதே
சென்றிடா மத்தி மாகித்
தாகம் நா வரட்சியுண்டாய்.
இருந்திடும் காலை பாதம்
வெச்சென குளிர்ந்திருக்கும்
கிதித்ததி காலமித்த சிரத்தினின்
குணங்கள் தானே

சாமமணிச் சாவுமடும் தண்ணீர்த் தெருக்கும்
திரூல்லைமுறைநிகண் டுகளென்றுக் காழ்மொழிக்க
42 வெம்பூல் போல் தென்னு நூறக்கும் படைத் தெப்பம்
இடம்மாறு மறைகளாந்து வேர்வையுண்டாம்
நாமமாண் தெய்வாயிக் கிணையில் களையில்லாம்
சாற்றிரைகள் விடசோபம் நீறாயக் காயும்
எமக்கிய கோவுசா பாதிகாசம்
இவையுண்டாம் இச்சரத்தினையல்புறனே

ஒன்றைவிட் டொரு நோளிருக்கும்
எழுந்திடும் உடலுக் காயம்
தின்றிடு மடிம சானத் உங்கள்
தொட்டுமொடு பாத்தி உங்கள்
மன்றினை தெத்து நிறுத்தல்
புலம்பலும் மயக்க மாகும்
45 சொன்னிசைக் கொய்யாப் பத்தி
மாறான் அமைமாம் பொன்னனே!

கொண்டிட தோசனம் நின்று
தொட்டுப் பேயம் தீக்கமாகி
மண்டிய சாரலின் காயும்
வயிற்றுக் கிழங் கொதிக்கும்
உண்டிட உளறு ருண்டாய்
தாகவும் நீபம் உங்கள்
46 உண்டதாம் குணங்கள் பிரீத்த
அதிசய சக்கமன் தேனே!

~~47~~ உரத்திடுஞ்சுரமென் மேலும் உளதையும் மிகுந்துவிட்டுட
நெறித்தசுகத்தி நோவாய் மேனியும் நெறிக்கொட்டுட
~~48~~ 47 இரத்தமாய் இருங்கேறிடும் மலந்தெவந்திருந்துநாறு
சுரப்புற வமைகூறத்த ~~சி~~ சித்தத்தின் சுரங்கள் தானே.

47 ~~48~~ சேர்ந்திடும் பசித்தசேர்ப சுரங்களின் குணங்கள் செப்ப
48 கொந்திடும் சுரமும் தொண்டைகட்டியே கிறுகுண்டா
48 மாந்திடு மிகாய்புதன் வெதுப்புடன் வரிசையாகும்
பாய்ந்திடும் வோணவமென் மேற்பகர்ந்திக்குணங்கள் தானே

~~50~~ குகந்துடல் குளிரும் பித்தம் மேடசைய புரைமபோல
49 நெருந்துடல் மெழுகுலாறும் நோவுடல் கொதிலாறும்
மருந்திடு வழியுங்கண்ணும் சென்னியுஞ் செவியுமாறும்
சிகந்தணிசீரையுண்ணும்சுரபித்தசன்னியென்னே

50 ~~51~~ மருந்துமேற் கரண்டு வேர்த்த மயங்கியே குளிருங்கியும்
பத்திடுசுரமென் மேலும் பயந்திடும் தாகந்தாமம்
நித்திரையன்றிக்கைகால் கிட்டிடும் பாரமையுண்டாம்
பந்திமசுரமாம் சித்தம் செய்குளிரென்றுபேசே

57 ~~52~~ சுரமுடன் இருமதுண்டாய்த் தொண்டையும் புகைந்து கட்டுக
இரைசெடு முகடுக்கண்ணும் வெளுத்திற குத்திக்கொடு
மரமெணநிக்கேனாவுட் வெளுத்திற சிவமேநாறும்
புரமைவைத்தோன் சொன்ன சுரசயமாகும் பொன்னே.

மயக்க முடைமேலாகி
~~53~~ உடந்தியும் சிரமுண்டாய் வரைந்துபொருமல் கொள்ளும்
52 போந்த நல் பூடம்பு இங்கிவயிறது பொருமல்கொள்ளும்
மாந்தியே யுடல் மயங்கிடுமென்மொழு சுவடுசடமே
மாய்ந்திடும் தபித்த சுரியன் குணமதாமே.

ஏர்க்கொடை காருடையார் சிந்தை உருத்திச்ச நோயும்
53 வந்தித்த வானவர் போற்றுமாம் வாக்குடைய புத்தித்துணர் மாம்
சித்திய மணிச் பந்தீர் சொரிந்திட செவியிலாக்கீம்
உத்திரன்ன பொன்னாய் சி.பாத் திவ்வைனீ தேவீ!
54 தெத்தித் தேசுடம்பு காய்ந்து நிறிடம் கொடிவாய்த்து
மருவென்னுக்கிடம் கண்ணையும் பாடமேல் புச்சாப்போல
எருசிவ ரத்தமைன் சா வா.தூ.மிராய பூண்டமாம்
மருசா நில்லாய் நித்த மித்த தீர்த்தின் அரமம் மாதே
56 காதரின் தொக்கிமாலம் சொரிந்திடும் யானும் நோயும்
55 உரைத்து நீர் கத்தரித்து மருச்சுவையைப் புல அதாயும்
வழுத்திடும் அனல்போற் கொந்துவாயு அமைத்துவந்தும்
நகர்த்திடக் குணங்கள் மத்தி பாமேக அமாந்துதே
56 தானைசைந்து நக்குழம் மாற்று நாப்புண் ஞயமாறும்
தேனமிவ யாது காயுந் தீர்ந்திடுங் கிளைம் வாதி
57 தீனமிவயாது காயுந் தீர்த்திடுங் குமம் வாய்ப்
56 கிளையா உராயாங் கிண்ணைக் குழம்பிடும் குணங்களே!
அன்னயிக்கு குணங்கள் பத்தி சொரிந்தின் குணங்களே!
காணித் தபங்கிருட் கொந்துக்கொத்து
58 கொந்திடும் கிண்ணையும் காணித் பங்கிருட் கொந்துகொத்து
57 தெரித்திடும் குருத்திடும் நெட்டு வேலிகையு நெய்கால்
சொரிந்திடும் அரமெண் மேனியும் தீண்டும் வேண்கப்புவிகல்
வழுத்திடும் குணங்கள் பத்தி பாரம அரயிதே
58 த்வயினையுக்கு நெருசு வரா விருந்துபத்துக்காடுடே
கொருயதோர் அரமங்காயும் வரணித்துக் கைகால் தேசு
58 59 மருவெடுமைன் மேல்வீடும் புலம் மயம் மாலைதீர்க்கும்
கிருயவிக் குணங்கள் மத்தி வரணத்தின் அரமதே

சாத்திரை புதவம் விம்மயினைச் சுரும் தின்னிக்காட்டு
மெய்த்திடும் கிளிச்சின் மென்மொற்றுகைம் பானையாகில்
59 பொருத்துட சீலமெல்லாம் புண்ணணைக் கெட்டு போவம்
உணர்த்துபக் கணவன்பத்த வதிகாவ கணவனை போதி.

60 ஒருபுறம் கொளவங்காயும் ஒருபுறம் வாந்தி பேத்தும்
மருந்து தண்ணீர் வேண்டும் அடிக்கடி தாகமேற்படும்
வெதுவெதுப் பானைத் தாகம் உளவுக் கவிக்கை செய்தும்
முருகவா புகிரவாம் பத்திரிகைதர மென்ற முன்னோர்

61 தாகமே பானையுண்மாய்ச் சுரவதும் திபுர்போற் காய்ந்து
பாகமேத் தந்துகட்டு மலமொடு சிலணைத்துச்
சோகமே எடுத்துகாட்டு கின்பமாகு துர்ப்புற வேச்சு
பாகுறு மெட்டுமாய் பத்த சோகத்தின் சிரமமாகிய.

62 அகங்கைகால் எரிந்து காட்டு அடிக்கடி தாகங் காய்ந்து
புகைந்திட இருமேல் தொண்டை கட்புமே புண்போலிரு
மகைந்த நீர்க் குடிக்காதும் இரைச்சலிலொடுத்திடுக்கும்
பகர்ந்த கிகணவன் பத்த பரசிகை சுரமும் மாலோ!

63 செம்மருவும் செம்மடவின் செட்டன பத்த சுரச் செய்கை
வெம்பாகி வெள்ளையுமாய் வைத்து துரா வெபுளர்ந்து
பம்பா புடைத்திடும் தொண்டைகட்டு தாகத்திசக்கும்
அப்பார் சடைபுநயார் இது மாயுள் மறையே!

64 உளைக் கமஅ சித்தின் குணத் தொத்தா தெது வேன்
பொருத்திக்கலிக்கு மேகத்தொடு ணன் யனைத்து
காதுக்கு திமேல் கிய பாதமே வெளுத்த
பேதித்துக் [illegible] பேணா யாதித்து கொள்ளோ

65. சென்னி குனித்து நிற்கச் சிறு முகம் கொண்டிடு
முன்னர் யனைவோர் இராமனென்றேல் முடிக்கி
மன்னு திசைத்திசை வலியோடு யாடு
அன்ன நடை யா யரிவை குனாங்கன் கனியே

66 மொழிந்து ஏறும் உகந்து புண்போல நொந்து படும்
அடுத்தும் கிளர்ந்தே மயக்கமாய் மாத்திரமாய்
பெருக்கும் மனமே உயிர்வை வியக்கல் பேசுவாய்
இருக்குமோ மாங்கிரு சுப சிரமன்றன் சோர்வே

67 காய்ந்து காய்ந்து வயிறெரியும் கொண்டும் நாதும் கொள்ளுத்திரை
வாய்ந்த நாவும் கவைத்துப் புண் போல் நாறு மசகக்கல்
வெந்து முகிலாய் வரைகாலின் இறைச்செல் நீர்கொள் திரை

68 ஆய்ந்து கொள்ளும் மனம் குணங்களை காணார் தேடிப் பெண்டிரை
தாக வேதமுண்டாய் சிலரைப் படைக்கிட்டு
பாகனு மொழியனி வெந்தேன் பாண்டவர் முகமே விழுங்கி
இறைகையாய் உரைத்திடும் முதுகு தொலைவிலக்கே
கோசலை முன்னோர் சொல்ல சுப ஸ்ரீராமனே

69 அருந்திடைப் பொருமலாகி சுப சறுக்கு உடக்கலி
உடுத்திருந்த ஆக்கைவினை தேர்நாவு வரட்டியாகிடு
முடக்கு முன்னே நிலத் தீப கனையோ வெய்யில்
இறக்குமோ குணங்கள் சேட்ப வதிரா சிரமன்னே

77